

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

МАТЕРІАЛИ
X ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
МОЛОДИХ УЧЕНИХ

«ПРАВОВА СИСТЕМА ДЕРЖАВИ: ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗВИТКУ»,

ПРИСВЯЧЕНОЇ ДНЮ ПРИЙНЯТТЯ ДЕКЛАРАЦІЇ ПРАВ ЛЮДИНИ

Одеса
ОДУВС
2017

Статті друкуються в авторському варіанті.
Оргкомітет дозволив собі лише скорочення
статей, які суттєво перевищували пропоновані обсяги

П 68 Правова система держави: проблеми формування та
перспективи розвитку : матеріали Всеукр. наук. конф.,
м. Одеса, 12 грудня 2017 р. — Одеса: ОДУВС, 2017. —
127 с.

УДК 340.1

КРИМІНОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ РЕЦИДИВНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ В ПРИЧОРНОМОРЬСЬКОМУ РЕГІОНІ УКРАЇНИ

Бурдега Р. В.,
аспірант денної форми навчання докторантури та аспірантури ОДУВС,
Науковий керівник: Бабенко А.М.,
завідувач кафедри теорії та історії держави і права ОДУВС,
д.ю.н., доцент

сучасних умовах розвитку України нагального вирішення потребує проблема рецидивної злочинності. Рецидивна злочинність являє собою один з найбільш небезпечних видів злочинності, її підвищена суспільна небезпека обумовлена перш за все тим, що вчинення особою більше одного злочину свідчить про її наполегливе прагнення продовжувати злочинну поведінку, про стійкість антигромадських поглядів та злочинних переконань.

Проблема рецидивної злочинності є об'єктом дослідження багатьох вітчизняних та зарубіжних вчених, а саме таких, як А.М.Бабенко, В.С. Батиргарєєва, В.В. Голіна, І.М. Даньшин, О.М. Джужа, А.І. Долгова, А.П. Закалюк, І.О. Кисельов, К. Оrobeць, В.Г. Лихолоб, В.П. Филонов, О.И. Коваленко, А.Е. Михайлов та інших.

Слід зазначити, кожен регіон України має свої характерні регіональні особливості, в свою чергу Причорноморський регіон вирізняється своїм географічним розташуванням, своєю наближеністю до кордонів, розгалуженість транспортного сполучення, специфікою природного рекреаційного комплексу, розвиненістю інфраструктури й особливостями економічного становища, які привертають увагу як місцевого, так і іногороднього злочинного елемента [5, с.87]. За результатами наукових досліджень, у Причорноморському регіоні найбільш розповсюдженими злочинами, що вчиняються рецидивістами є тяжкі та особливо тяжкі злочини, а саме крадіжки, грабежі, розбої, вимагання, умисні вбивства, тяжкі тілесні ушкодження, зґвалтування, хуліганства, незаконні поводження зі зброєю, збут наркотичних засобів тощо [4, с. 132].

За вірним твердженням В.С. Батиргарєєвої важливе місце у дослідженні рецидивної злочинності займає її топографія, тобто місце вчинення злочинних діянь, так як вона має важливе значення при їх викритті й застосуванні запобіжних заходів. За цією ознакою останні розподілені таким чином: у житлових приміщеннях вчиняється найбільша кількість рецидивних злочинів – 45,1 %; в установах, організаціях, на підприємствах – 17,1 %, на вулицях, у дворах, скверах, парках – 13,9 %; у громадських місцях – 13,5%; у безлюдних місцях – 3,6 %; на транспорті – 1,6 %; в інших місцях – 5,2% [2, с.178] .

Тобто, роль вивчення географії та топографії рецидивної злочинності полягає в тому, що за її допомогою розкриваються можливості для профілактики та розробки нових методик виявлення та розслідування злочинів, вчинених рецидивістами.

Вимірювання основних показників злочинності надає можливість одержати уявлення про її величину, змінюваність, ймовірність прояву та, в свою чергу, являється одним із базисів для розробки відповідних заходів, спрямованих на запобігання та протидію злочинності [3,с.71]. Кримінологічна характеристика рецидивної злочинності являє собою сукупність статистично значущих показників цього комплексного явища з офіційних джерел, за допомогою яких можна виявити її закономірності, особливості та тенденції.

Аналіз стану рецидивної злочинності свідчить про суттєве загострення криміногенної ситуації в цій сфері та наявність стійких негативних тенденцій в її динаміці. Так, з 2014 року динаміка абсолютних показників рецидивної злочинності, розрахована базисним способом, мала також свою власну притаманну специфіку. Якщо по Україні за період 2014 по 2016 рр. рівень рецидивної злочинності знизився з 63 746 до 50 510 злочинів, вчинених особами, які раніше вчиняли кримінальні правопорушення (-20%), то в Одеській області ці показники стрімко відрізняються. Так, у Одеській області у 2014 р. було зареєстровано 1877 злочинів, котрі вчинили особи, які раніше вчиняли кримінальні правопорушення, 2015 р. – 1877 (0% - показники без змін), у 2016 р. – 1269 (-32,4%). Більшим зростанням від Одеської відрізняється Миколаївська область, так, у 2014 р. тут було зафіксовано 2807 злочини, котрі скоїли особи, які раніше вчиняли кримінальні правопорушення; у 2015 р. – 2900 (+3,31%), у 2016 р. – 1757 (-39,4%). На відмінну від двох інших областей значним лідером за погіршенням рецидивної злочинності виявилася Херсонська область. Так, у 2014 р. було зафіксовано 3588 злочинів, котрі скоїли особи, які раніше вчиняли кримінальні правопорушення; у 2015 р. – 3708 (-3,34%), у 2016 р. – 3368 (-10%). За період з 2014 по 2016 рр. в середньому по Україні відбулося зниження рецидивної злочинності на – 20 % (з 63 746 до 50 510 злочини), то в Одеській області відбулось зниження на - 32,3 % (з 1877 до 1269), у Миколаївській за 2014 по 2016 рр. відбулось зменшення на – 37 % (з 2807 до 1757) і у Херсонській на - 6 % (з 3588 до 3368). Схожі тенденції простежуються у більшості з регіонів країни. На фоні описаних особливостей динаміки рецидивної злочинності у Причорноморському регіоні, сучасна криміногенна ситуація характеризується значними відмінностями по областям в її показниках, що ускладнює вивчення рецидивної злочинності й адекватне реагування на неї з боку суб'єктів запобігання.

Рецидивна злочинність у Причорноморському регіоні України досліджена за допомогою коефіцієнта інтенсивності із розрахунку на 100 тис. осіб, має свої притаманні особливості поширення. З урахуванням статистичних показників, які наводились вище, коефіцієнт інтенсивності рецидивної злочинності у 2013 р. в Одеській області становив 35 (далі цифри наведені з розрахунку на 100 тис. населення), у 2014 р. – 78, у 2015 р. – 79, у 2016 р. – 53. Стосовно Миколаївської області, то коефіцієнт інтенсивності відобразився наступним чином, у 2014 р. – 240, у 2015 р. – 249, у 2016 р. – 151. Херсонська область відобразила коефіцієнт інтенсивності рецидивної злочинності так, у 2014 р. – 335, у 2015 р. – 347, у 2016 р. – 317. Тобто, коефіцієнт інтенсивності у Одеській області за 2013 – 2016 рр. зріс з 35 до 53 (+41 %), у Миколаївській області за період 2014 – 2016 рр. знизився від 240 до 151 (-46%), у Херсонській області за 2014 – 2016 рр. відобразилось незначне зниження з 335 до 317 (-6%). Тобто, показник коефіцієнту наглядно демонструє ступінь ураження рецидивною злочинністю населення у Причорноморському регіоні України, а аналіз коефіцієнта надає право стверджувати, що за рівнем ураження населення беззаперечно першість посідає Херсонська область.

Не менш важливим є дослідження питомої ваги рецидивної злочинності Причорноморського регіону у структурі загальної рецидивної злочинності в Україні. Дослідження питомої ваги рецидивної злочинності у Причорноморському регіоні надало змогу виявити окремі закономірності та якості останньої. Зокрема, в Одеській області питома вага рецидивних злочинів із загальної злочинності відобразилась наступним чином, так, за 2014 р. – 18,32 %, за 2015 р. – 20,4 %, а у 2016 р. – 20,8 %. У Миколаївській області показники питомої ваги рецидивної злочинності наглядно відобразились таким чином, у 2014 р. – 38 %, у 2015 р. – 40,3 %, у 2016 р. – 34,5 % від загальної рецидивної злочинності. У Херсонській області за 2014 р. – 42 %, у 2015 р. – 46,14 %, у

2016 р. – 49,8%. Так, показники питомої ваги рецидивних злочинів в Причорноморського регіону в середньому відобразились наступним чином, у Одеській області – в середньому 18-21 %, Миколаївській – в середньому 34-40 %, Херсонській області – в середньому 42-49 %. Тобто, близько половини осіб, які раніше вчиняли злочини, знову вчиняють їх на території Причорноморського регіону України. Що свідчить про суттєві територіальні особливості досліджуваного виду злочинності і відповідної реакції правоохоронних органів.

Таким чином, ми встановили, що Причорноморський регіон, який включає в себе Одеську, Миколаївську та Херсонську області країни має власне-притаманну специфіку у стані, структурі, та динаміці рецидивної злочинності; поведінка часових рядів динаміки рецидивної злочинності має переважно системний характер; Херсонська область характеризується значно вищою інтенсивністю злочинності на відмінну від інших областей Причорноморського регіону; Причорноморський регіон України відображає загальнодержавні негативні тенденції коливання рецидивної злочинності у період з 2014 по 2016 рр., а саме її зростання та зниження залежно від областей, які в нього входять, що свідчить про надзвичайне загострення криміногенної ситуації в даному регіоні. Це дає підстави прогнозувати суттєве зростання не лише рецидивної, а й інших видів злочинності в Україні найближчими роками.

Література:

1. Бабенко А. М. Регіональна злочинність в Україні: закономірності, детермінація та запобігання [Текст]: дис. на здобуття наук. ступеня д-ра юрид наук : спец. 12. 00. 08 «Кримінальне право та кримінологія ; кримінально-виконавче право» / А. М. Бабенко. – Запоріжжя, 2015. – С.176.
2. Батиргарєєва В.С. Рецидивна злочинність в Україні: соціально-правові та кримінологічні проблеми: монографія / В.С. Батиргарєєва . – Х. : Право, 2009. – С. 178.
3. Кримінологія: Учебник для вузов / Под общ. ред. д. ю. н., проф. А.И. Долговой. – 3-е изд., перераб. и доп. – М., 2005. – С .71.
4. Орловська Н. Концептуальні проблеми вітчизняної кримінологічної системи / Н.Орловська // Сучасний вимір держави і права : зб. наук.праць / за ред. В. І. Терентьєва, О. В. Козаченка. – Миколаїв: Іліон, 2008. – С. 132.
5. Чекмарьова І.М. Запобігання злочинності у прикордонних регіонах Півдня України [Текст] : дис. на здобуття наук. ступеня кандидата юрид. наук : спец. 12. 00. 08 «Кримінальне право та кримінологія ; кримінально-виконавче право» / І.М. Чекмарьова. – Одеса, 2017. – С.87.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ № 1

ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА ПОБУДОВИ І РОЗВИТКУ ДЕМОКРАТИЧНОЇ, СОЦІАЛЬНОЇ, ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ У КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Весельська М.В., Берендєєва А.І.

ПОНЯТТЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ В СУЧАСНОМУ СВІТІ 7

Ганьба Б.П.

ДОСКОНАЛА МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ ПРАВОВИХ ДИСЦИПЛІН ЯК ЗАПОРУКА
ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ПРАВНИКІВ 8

Дрішлюк В.І.

РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ГОСПОДАРСЬКОГО СУДОЧИНСТВА В УКРАЇНІ 9

Журавель А.В.

ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ ТЕХНОПАРКІВ В УКРАЇНІ 11

Зінський О.В., Журавель А.В.

ПОНЯТТЯ ТА ПРАВОВА ПРИРОДА КОРПОРАТИВНИХ КОНФЛІКТІВ 13

Льченко Д., Берендєєва А.І.

КОНЦЕПЦІЯ РОЗПОДІЛУ ВЛАДИ ЯК ОЗНАКА ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ 16

Іщенко І.В., Веселов М.Ю.

ЮВЕНАЛЬНА ПРЕВЕНЦІЯ ТА ІНШІ СУМІЖНІ ІНСТИТУТИ ВПЛИВУ НА ПОВЕДІНКУ
ДИТИНИ У СУСПІЛЬСТВІ: ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ 17

Козакова О.І., Гончарова Н.І.

ЛЮДИНА І ДЕРЖАВА У ФІЛОСОФСЬКО-ПРАВОВИХ КОНЦЕПЦІЯХ 17-18 СТ. 20

Костецька Т.В., Продайко С.В.

ПОНЯТТЯ ТА ПРАВОВА ПРИРОДА ГОСПОДАРСЬКОГО ДОГОВОРУ 22

Кострицький І.Л.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРАВОВОГО ОФОРМЛЕННЯ ОРЕНДНИХ ОПЕРАЦІЙ В ГОСПОДАРСЬКІЙ
ДІЯЛЬНОСТІ 23

Мадей Т.В., Кузніченко О.В.

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ВІДБОРУ КАНДИДАТІВ НА РОБОТУ В ПОЛІЦІЮ 25

Куральова Ю.П., Кострицький І.Л.

ГАРАНТІЯ ЯК СПОСІБ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КРЕДИТНОГО ЗОБОВ'ЯЗАННЯ 27

Мота А.Ф.

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ
У КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ 29

Панченко І.В., Продайко С.В.

ПОНЯТТЯ ТА СУТНІСТЬ ДОГОВОРУ КОМЕРЦІЙНОЇ КОНЦЕСІЇ 31

Панченко К., Тарасенко Л.Б.

СОЦІАЛЬНА ДЕРЖАВА: ВІД ІДЕЇ ДО ВТІЛЕННЯ 32

Пелюх Р., Берендєєва А.І. ТОЛЕРАНТНІСТЬ ЯК ПЕРЕДУМОВА ФОРМУВАННЯ ВИСОКОГО РІВНЯ ПРАВОВОЇ КУЛЬТУРИ	34
Продайко С.В. РЕАЛІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ В ГАЛУЗІ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ	36
Романова О.С., Дрішлюк В.І. ПРИНЦИПИ ГОСПОДАРСЬКОГО ПРОЦЕСУ В ОНОВЛЕНОМУ ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСУАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ	39
Русавський В.О., Шевчук В.В. СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВА ОБУМОВЛЕНІСТЬ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ ДОХОДІВ, ОДЕРЖАНИХ НЕ ЗАКОННИМ ШЛЯХОМ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ	40
Сидоренко О.О. КОНЦЕПЦІЯ ПРАВ ЛЮДИНИ ЯК ОДИН З ФАКТОРІВ РЕФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ	41
Тарасенко Л.Б. ФОРМУВАННЯ УКРАЇНИ ЯК СОЦІАЛЬНОЇ ДЕРЖАВИ: ВІДНОСИНИ МІЖ ДЕРЖАВОЮ ТА ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИМИ ОСОБАМИ	43
Ткаченко Г., Берендєєва А.І. НОВЕЛИ В КОНСТИТУЦІЙНІЙ ЮРИСДИКЦІЇ УКРАЇНИ	45
Требін М.П. ДЕМОКРАТИЧНА ПОЛІТИЧНА КУЛЬТУРА ЯК БАЗОВИЙ ЧИННИК ПОБУДОВИ ДЕМОКРАТИЧНОЇ, СОЦІАЛЬНОЇ, ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ	47
Чебаненко Н.П., Журавель А.В. ПОНЯТТЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ТОРГІВЕЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОБ'ЄКТАМИ ДРІБНОРОЗДРІБНОЇ ТОРГІВЛІ	49
Черненко В. О., Корнієнко М. В. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЙНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ	51
Трояновський Л.І., Шевчук В.В. ПРОЦЕС СТАНОВЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ МОВИ В УКРАЇНІ	53
Шпак М.О., Бабенко А. М. СОЦІАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАСЕЛЕННЯ ЯК ОДИН ІЗ ЧИННИКІВ ПОБУДОВИ СОЦІАЛЬНОЇ ДЕРЖАВИ	55
Шутова О.С. ОРГАНИ САМООРГАНІЗАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	58

СЕКЦІЯ № 2

ПРАВА ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Буюклі О.,Продайко С.В.

УЧАСТЬ ПРЕДСТАВНИКА В ГОСПОДАРЬСЬКОМУ ПРОЦЕСІ ЗА НОВЕЛАМИ
ГОСПОДАРЬСЬКО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА 59

Горбенюк Т.А.,Небеська М.С.

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ЛЮДИНИ ТА ГРОМАДЯНИНА ЄВРОПЕЙСЬКОГО
СОЮЗУ 61

Доліщук М.Т. Небеська М.С.

ПРАВО НА СВОБОДУ ПЕРЕСУВАННЯ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ 63

Карагіоз Р.С.

ПРАВА ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ 66

Кравець А.С.,Веселов М.Ю.

ЗАХИСТ ПРОКУРАТУРОЮ ФІЗИЧНИХ ОСІБ В СУДІ 68

Мадей Т.В.,Маковій В.П.

ВИКОРИСТАННЯ ПРИСТРОЇВ СПОРЯЖЕНИХ ГУМОВИМИ КУЛЯМИ НА МЕЖІ
ЦИВІЛЬНОГО ТА АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА 69

Морозенко А.Є.,Тарасенко Л.Б.

СОЦІАЛЬНІ ПРАВА ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА ЯК НЕВІД'ЄМНИЙ ЕЛЕМЕНТ ПОБУДОВИ
СОЦІАЛЬНОЇ ДЕРЖАВИ 72

Мирза С.С.

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗАСТОСУВАННЯ ДОКАЗІВ У МЕХАНІЗМІ ЗАХИСТУ ПРАВ
ТА ІНТЕРЕСІВ СПОЖИВАЧІВ 74

Небеська М.С.,

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ СТАНОВИЩЕ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ 75

Саруханян Д.А.,Тарасенко Л.Б.

ПРАВА БІЖЕНЦІВ У МІЖНАРОДНОМУ ТА НАЦІОНАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ 78

Тарасенко В.Є.

ДОДЕРЖАННЯ ЗАКОННОСТІ ПРИ ОБМЕЖАННІ ПРАВ І СВОБОД ГРОМАДЯН У
КРИМІНАЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ 79

Фрунзе К.С.,Мирза С.С.

УЧАСТЬ ПРЕДСТАВНИКІВ У ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ 81

Шевчик К.О., Небеська М.С.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ НА НАЦІОНАЛЬНОМУ РІВНІ В УКРАЇНІ 83

СЕКЦІЯ № 3

ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВОПОРЯДКУ ТЕРИТОРІАЛЬНИМИ ОРГАНАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Бабенко А. М., Смаглій А.А.

АНАЛІЗ ТА ОЦІНКА ЗЛОЧИННОСТІ У ВЕЛИКОМУ МІСТІ НА ОСНОВІ КРИМІНОЛОГІЧНОЇ
КАРТОГРАФІЇ: ДОСВІД СПІВПРАЦІ ОДУВС ТА ПРОКУРАТУРИ 86

Бабенко Л.А., Тарасенко Р.В.

КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗЛОЧИНІВ, ПОВ'ЯЗАНИХ З НЕЗАКОННИМ
ОБІГОМ ЗБРОЇ: РЕГІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ 88

Балашова І. О., Курилін І.Р.

СПОСІБ ВЧИНЕННЯ, ЯК ЕЛЕМЕНТ КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ КРАДІЖОК,
ВЧИНЕНИХ НЕПОВНОЛІТНИМИ 90

Войтюк О.Ю., Божок С.Г.

ОРГАНІЗАЦІЯ ПРЕВЕНТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОПЕРАТИВНИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ 92

Кот О.В., Курилін І.Р.

СЛІДЧІ ВЕРСІЇ В ПЛАНУВАННІ РОЗСЛІДУВАННЯ 93

Бойко В.В., Ткачова О.В.

ПРОВЕДЕННЯ КРИМІНОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ТЯЖКОЇ НАСИЛЬНИЦЬКОЇ
ЗЛОЧИННОСТІ ПРОТИ ЖИТТЯ ТА ЗДОРОВ'Я ОСОБИ В ОСОБЛИВО ВЕЛИКИХ МІСТАХ –
ЗАПОРУКА УКРІПЛЕННЯ ПРАВОПОРЯДКУ В УКРАЇНІ 94

Бойко О.В., Бабенко А.М.

ЗАПОБІГАННЯ ТЕРОРИЗМУ В УКРАЇНІ:ПИТАННЯ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ У
РЕГІОНАЛЬНОМУ ВИМІРІ 97

Бурдега Р.В., Бабенко А.М.

КРИМІНОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ РЕЦИДИВНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ В ПРИЧОРНОМОРЬСЬКОМУ
РЕГІОНІ УКРАЇНИ 99

Буряченко О.А.,Курилін І.Р.

ОСОБЛИВОСТІ ДОПИТУ НЕПОВНОЛІТНІХ 101

Вовк В.В., Курилін І.Р.

ОСОБЛИВОСТІ ТАКТИКИ ПРОВЕДЕННЯ СЛІДЧОГО ЕКСПЕРЕМЕНТУ ПРИ
РОЗСЛІДУВАННІ ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНОЇ ПОДІЇ 103

Гриньова К.Г., Тарасенко В.Є.

ДОДЕРЖАННЯ ЗАКОННОСТІ ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ФАКТІВ
НЕЗАКОННОГО ОБІГУ НАРКОТИКІВ, ВЧИНЕНИХ НЕПОВНОЛІТНИМИ 105

Жук О.М.

ВЗАЄМОДІЯ ПОЛІЦІЇ З ГРОМАДСЬКІСТЮ – ЯК ПРІОРИТЕТНИЙ НАПРЯМ В ДІЯЛЬНОСТІ
ПОЛІЦІЇ 107

Корнишева Ю.А. Бараненко Р.В.

ДО ПИТАННЯ ПРОТИДІЇ КІБЕРЗЛОЧИНАМ В УКРАЇНІ 109

Макаревич О.М., Курилін І.Р. КЛАСИФІКАЦІЯ СЕРІЙНИХ ВБИВСТВ ВЧИНЕНИХ НА СЕКСУАЛЬНОМУ ҐРУНТІ	110
Остроглядюв О.І. КРИМІНОЛОГІЧНА КЛАСИФІКАЦІЯ МІСТ ЯК ОСНОВА ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРОТИДІЇ КОРИСЛИВІЙ ЗЛОЧИННОСТІ	112
Проданець Н.М. ПРИЧИНИ ТА МОТИВИ НЕПРАВДИВИХ ПОКАЗАНЬ НЕПОВНОЛІТНІХ ПІДОЗРЮВАНИХ	113
Салман А.С., Бабенко А.М. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ ОРГАНАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ: ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ТА ПРАКТИКИ	115
Філіппов С.О. ТРАНСКОРДОННІСТЬ І ЗЛОЧИННІСТЬ	117
Хаматов Д.О., Тарасенко В.Є. ОКРЕМІ ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ПРАВ І ЗАКОННИХ ІНТЕРЕСІВ УЧАСНИКІВ КРИМІНАЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА У ВИПАДКУ ЗАГРОЗИ ЇХ ЗДОРОВ'Ю, ЖИТТЮ АБО МАЙНУ	119